

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

8 septembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Victor Boico,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Țurcanu Svetlana, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 aprilie 2021, în privința inculpatului

Avram Alexandru XXXXX, născut la xxxxx, originar și locuitor al s. xxxxx, r-nul xxxxx, cetățean al R. Moldova, condamnat anterior prin:

1) sentința Judecătorei Orhei din 15.02.2018, în baza art. 190 alin. (1), 186 alin. (2) lit. d), 84 Cod penal, la amendă în mărime de 200 unități convenționale, ce constituie 4000 lei, și 160 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

*Termenul de examinare,
instanța de fond: 19.09.2017 - 21.12.2018,
instanța de apel: 27.01.2021 - 14.04.2021,
instanța de recurs: 16.07.2021 - 08.09.2021.*

Asupra recursurilor menționate, Colegiul Penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Orhei din 21 decembrie 2021, Avram Alexandru a fost condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal la 2 ani închisoare.

În temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, prin adăugirea parțială a pedepsei conform sentinței Judecătorei Orhei din 15.02.2018, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 2 ani și 40 zile închisoare și amendă în mărime de 200 uni convenționale, ce constituia 4000 lei, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, de la reținere, cu includerea în perioadei arestării preventive de la 08.04.2018 până pe 08.05.2018 ora 04¹⁰.

De la Avram Alexandru s-a încasat în beneficiul lui Chicu Ludmila prejudiciul material în sumă de 13.000 lei și moral în mărime de 500 lei.

2. Instanța de fond a constatat că la 11.07.2017, ora nefiind stabilită de organul de urmărire penală, inculpatul Avram A., acționând de unul singur, în scopul sustragerii

bunurilor altei persoane, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale și, profitând de accesul liber pe care îl avea în casa lui Chicu L., situată în s. Peresecina, r-nul Orhei, inclusiv de lipsa proprietarului la domiciliu, pe ascuns a sustras din interiorul casei un laptop de marca „Asus” în valoare de 13.000 lei, acțiuni prin care a cauzat părții vătămate un prejudiciu material considerabil.

Instanța a statuat că, deși inculpatul în cadrul urmăririi penale nu și-a recunoscut vina, aceasta și-a găsit confirmare deplină și i-a încadrat în acțiunile în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, ca furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

La individualizarea pedepsei, instanța a luat în vedere că inculpatul a comis o infracțiune *gravă*, ca circumstanțe agravante fiind săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiuni similare, că la moment inculpatul a mai avut stabilite pedepse cu amendă și muncă neremunerată în folosul comunității pe o altă cauză, executate până în prezent, concluzionând că aplicarea inculpatului a unei pedepse neprivative de libertate nu este posibilă, ori, aceasta nu și va atinge scopul educativ.

3. Avocatul Ciur Igor a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă neprivativă de libertate.

Apelantul a invocat că, cauza a fost examinată în lipsa inculpatului, partea vătămată nu are pretenții de ordin material și moral, inculpatul prin intermediul rudelor a achitat amenda penală, stabilită prin sentința instanței de fond.

Totodată, instanța greșit a calificat fapta comisă de inculpat drept una gravă, deși se atribuie la cele mai puțin grave.

În circumstanțele expuse, inculpatului îi este posibilă aplicarea unei pedepse neprivative de libertate, munca neremunerată în folosul comunității, amenda, condamnarea cu suspendarea executării pedepsei sau condamnarea cu suspendarea parțială a executării pedepsei cu închisoare.

3.1. A declarat apel și inculpatul, solicitând casarea sentinței și rejudecarea cauzei.

Apelantul a indicat că, cauza a fost examinată în lipsa lui, fiindu-i grav încălcat dreptul la apărare.

Totodată, cauza a fost examinată în perioada 19.09.2017 și până 21.12.2018, când era vizat în altă cauză penală, care la fel era examinată de către Judecătoria Orhei, la care el s-a prezentat.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 aprilie 2021, apelurile au fost admise, casată parțial sentința și pronunță o nouă hotărâre.

Avram Alexandru a fost condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal la 3 luni închisoare.

În temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, inclusiv prin sentința Judecătoriei Orhei din 15.02.2018, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 4 luni și 10 zile închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, din 14.02.2021, cu includerea duratei arestării preventive de la 08 aprilie - 08 mai 2018 și perioada executării pedepsei de la 08 ianuarie 2021 până la 14 aprilie 2021.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a statuat că, instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului, care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptei săvârșite încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat.

Inculpatul, fiind audiat prin intermediul teleconferinței, în cadrul ședinței de judecată a instanței de apel a declarat că vina o recunoaște.

La individualizarea pedepsei inculpatului, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Codul penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia, precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării lui.

În această ordine de idei, instanța de apel a notat că acțiunile inculpatului cuprind elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, care prevede pedeapsa cu amendă în mărime de la 650 la 1350 unități convenționale, cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore sau cu închisoare de până la 4 ani, că instanța de fond a reținut circumstanțe agravante ca svârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiuni similare, că careva circumstanțe atenuante lipsesc, că inculpatul nu este angajat în câmpul muncii, este caracterizat nesatisfăcător, concluzionând că inculpatul poate fi reeducat doar prin izolare de societate, cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 3 luni, cu executare, ce corespunde cu prevederile legale, cu principiul proporționalității și scopul de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane, acordându-i o șansă acestuia de a se reabilita în fața societății, deoarece nu trebuie pus accentul în mod deosebit pe rolul punitiv al sancțiunii, în detrimentul celui educativ, ci de reintegrare socială, interesul comunității fiind ca asemenea fapte să nu se mai repete, iar inculpatul să se reintegreze în societate în spiritul respectării normelor legale indiferent de orice tentații.

Ori, inculpatul nu este pentru prima dată pe banca acuzaților, a fost anterior condamnat pentru infracțiuni similare, iar pentru corectarea și reeducare acestuia, instanța de fond corect a considerat că este necesară aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare cu executare, însă termenul de 2 ani este prea mare, având în vedere circumstanțele menționate supra.

De asemenea, instanța de apel a ținut cont că infracțiunea comisă de inculpat face parte din categoria celor mai puțin grave, acesta a recunoscut vina în instanța de apel și a achitat amenda în mărime de 4000 lei, fapt confirmat prin Ordinul de încasare a numerarului nr. 25273994 din 29.01.2021 care a fost anexat la materialele dosarului, inculpatul a reparat benevol prejudiciul cauzat părții vătămate, ultima menționând că nu are careva pretenții față de inculpat.

5. Procuror în Procuratura de circumscripție Chișinău, Țurcanu Svetlana, a declarat apel solicitând casarea deciziei instanței de apel și menținerea sentinței.

Recurenta a invocat că, **instanța de fond** și cea de apel nu au acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, incorect a ajuns la concluzia diminuării pedepsei cu închisoare spre limita minimă, fără a menționa care sânt criteriile ce caracterizează personalitatea inculpatului și în coraport cu care și-a făcut concluzia că inculpatul poate fi corectat prin numirea unei pedepse mai mici decât cea stabilită de către instanța de fond și anume de 3 luni închisoare.

Inculpatul anterior s-a aflat în conflict cu legea, fiind condamnat pe art. 190 alin. (2) lit. c), 190 alin. (1), 186 alin. (2), 191 alin. (1) Cod penal și nu și-a făcut concluziile potrivite care ar permite să se constate că poate fi corectat fără executarea unei pedepse cu închisoarea pe un termen de 3 luni.

Inculpatul la locul de trai este caracterizat negativ, face abuz de alcool, nu este angajat în câmpul muncii și în privința acestuia au fost sesizate mai multe plângeri și adresări prin prisma faptelor contravenționale, a fost anunțat în căutare de către instanța de judecată de 2 ori.

Pronunțând o decizie de condamnare **cu suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii** pentru comiterea de către Avram A. a unei infracțiuni mai puțin grave, instanța de apel a deturnat logica politicii punitive promovate de către autoritățile statului, inclusiv de către autoritatea judecătorească cu vocație de formare a practicii judiciare.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală - hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel, legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului, atenuând-o la apelul apărării, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, just și argumentat a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, conform căror la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală. Pedepsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În consecutivitatea enunțată, instanța de apel just a concluzionat că inculpatul a comis o infracțiune mai puțin gravă, dar în situația în care în rechizitoriu este indicat că: „Circumstanțe agravante conform art. 77 Cod penal, în acțiunile învinuitului Avram Alexandru Petru nu s-au stabilit”, în cadrul ședinței de judecată a instanței de apel acesta a recunoscut integral vina, a achitat amenda în mărime de 4000 lei, a reparat benevol prejudiciul cauzat părții vătămate, ultima menționând că nu are careva pretenții, corectarea și reeducarea lui fiind posibilă prin izolare de societate pe un termen de 3 luni, dar și prin

cumularea parțială a pedepselor, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă de 4 luni și 10 zile închisoare, cu executare.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, fiind una echitabilă și proporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, cât și a scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării inculpatului, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane (*pct. 4. din decizie*).

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat probele și circumstanțele cauzei în latura pedepsei penale.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în latura pedepsei penale în alt sens decât cel pe care îl propune procurorul este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice suport legal.

Mai mult, motivele invocate în recurs au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 4. - 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Totodată, argumentele sumare și neclare invocate de recurent, că: „*Pronunțând o decizie de condamnare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii pentru comiterea de către Avram A. a unei infracțiuni mai puțin grave, instanța de apel a deturnat logica politicii punitive promovate de către autoritățile statului, inclusiv de către autoritatea judecătorească cu vocație de formare a practicii judiciare*”, nu au niciun suport legal, deoarece nu sunt proprii speței de pe rol (*pct. 5. din decizie*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că s-au aplicat inculpatului pedepse individualizate conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Țurcanu Svetlana, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 aprilie 2021, în privința inculpatului Avram Alexandru XXXXX, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 17 septembrie 2021.

Președinte
Judecători

Iurie Diaconu
Liliana Catan
Victor Boico